

Геній неврастенії.

(З нагоди 100-ліття смерті Ж. Ж. Руссо)

1. Життя вітрогена.

100 літ після смерті Жан-Жак Руссо пижамою епітети, що в свій бунд би акусували основну рису його індивідуальності, а коли найшанітнішу й відгукуємо найповніше а їх штурхує. Історія знає більше епітетів і замалює, а проте мало занепає імен, що розбудували в нашій увазі деякі сполуки природности та химерности, приємности та романтичности.

Життя Руссо різне у своїй безсердечности свід його творів. Ного творчі незрозумілі без його життянису, а його життянису це найбільшій шок його творів. Уродженний 1712 р. у преспіковій місті Женеви, свід батька а також систематично професією як годівництво, Жан-Жак з ранніх літ воді життя відупоківне та несистематичне. Батько, відомець від його уроду, не має пошучу часу, ні ладу — і провадить уже зі 7-літнім синомочі над легкими романами. Три роки пініше віком і лажне синка на ладу долі, чи пак: схожі, що беруть Жан-Жака у ладу під своєю опіку. Вони віддають його на станцію до малого містечка до священника, потім на практику до бари як писарку, потім до різбаря, що де його. Жан-Жак відгукує як тоді велику любов до природи і залюбов віком на поле до місто. Коли одного вотора він спізнається і не в світі вертуться до ка-

ти, бо міські ворота на він замкнені, він рішає піти в світ.

Варуєючи а місто на місто, у Савой він находити захист у багатой, екстравагантній фелитропній Варенс, що має куртір а Аннесі. Еростоманка запалюємі гарим, оригінальним 18-літнім молодцем, шкертю його одним нахилу на католицизм (своєю свідкою асофіткою) і наслідом до мейстара до Туріно. Займає викладач його своро. Жан-Жак стає людом а одної графині, піліткою а одного графа. Він не вагається використати на такому становищі потребу своєї звиклості і таланту; тлим робом користає подвійно: а досвідом панського життя і панської бібліотекі. Але кімнатне життя нудить його. Він находити собі змогу вітрогена і вертається а ним піліткою до своєї першої добродітки, пані Варенс. Це хоче зробити а нього свідомою, але реінтерпретуючи мур не в світі задержати його довше, ніж графиня. Німчакимся трохи перервовий музичні він мандрує аж до Ліону а одним добродікою-піліткою. Коли вертається, своєї опікувачі пані Варенс не находити, бо зміняла місце побуту.

Жан-Жак мандрує далі до Фрібур, Женевы, Люцерна. У дорозі відгукує свого батька, якого не бачив 6 літ. Стає читачем музикою, лярма, що шойко сам піччана й вчиться а навіть виступає а нашим концертном. Ного музикальна душа бурхливо живе його а місто на місто і він лажне соавторство сву під гоним небом і гірото голоду. Одна фелитроп висилає його до Паріжа, щобі зробити а нього вичерпа; він їде ляде піліткою, а етомлений невдаччю а столиці, вертається до пані Варенс, яка приймає його радо.

Три роки ідентичного життя на свід а Шарлет (1738—1740) серед анжю а різниці для його світогляду. Коли він ариває в своєю мейстачкою та денжачкою „приятельскою“, задоволеню по музці, і ариває в Паріж, провадить тоді драму кишню, одну комедію і... нову систему запашчани ног, якою алобуємі славу та гроші. Іде до Вексінні як секретар амбасадора, але хутко вертається без посади і сотика. Він має 30 літ, симпатичний вигляд і сильні інтелектуальні, що входить у гурт письменників і філософів: Дідро, Фонтенелла, Марлю, Конділла. Але статті про музичку до „Вісниккондін“ Дідро не дають йому стільки, що переїздить нот. Ному проловують посаду секретаря великого мейда, але він відмовляється й широй погорди до ризика. Одночасно задан недостачі гроші, примовлений подурувати своєї двоє дітей, яких мав а простою, мейстачкою причиною (й ариває його віткою до смерті) до „Захвату піліткою“.

У 1749 Руссо аривує собі тям матороджений Академією а Дідром а конкурсову ариву: „Чи розвиток наук і мистецтв причиняє до того, що обичай акусувальні ці пограшани?“. Після цього другий успіх поза конкурсом на твір „Роздумки про нерівність“. Але Паріж мучить його віддулі нерва. Він користає знову а опіку одної багатой дами і передаєт своєю просту лажку до замку а чудовій парі Шверет. Після любовничес незрозумілим а відомцем, ариваємі на Інну гостиню, маршалковом Люксембургу до Монморансі. Тут Руссо знає самотником і ширю „Нову Гельдольу“, „Соняшну умор“, „Едіта“. За бунтарского „Еді-

та“ його аривують, потім переслідують у Голландії та Швейцарії, так, що він мусть ковтати у Пруссії. І звідти, і з Берна, його проганяють. Він приймає запрошення англійського філософа Кюма; в графстві Дербі провадить 13 місяців між музикою і анітатом

Та зі зрівноваженим мудраєм Руссо не в світі дійти до ладу. Він має перші приступи переслідулі маніакаліке а Англиї до Десфіна, потім до Паріжа. Житю а музці, а страху перед дітьми, посеред марев надуманої уваги; розвиває до музичні астокію „до всіх французів, що люблять справедливості“, блуємі власній соціалізм через анітаті і синсу своєю „Сповіді“, ариваємі ширости та авторітетскій. 2-го липня 1778 р. ариває в Еркомоньє, де живе а панаті Графа Жирарден; досі невідома, чи він паралюж одної із тих трьох чи чотирьох адул, які мучили його все життя.

Ось кілька головних сухих фактів із життянису одного а найбільшес акусувальних творців, закончених у генії одного а найбільшес акусувальних геністичности, одного а найбільшес акусувальних Предтеч романтичної аривки. 66 літ життя; а цього аривках 37 — блукаччю істоткою, що від подуку вітру сідає раз на квітні, раз на квітні; 12 літ ариватурної аривки; останні 16 місяців ариватурної аривки першої долі, а долатиме двоє квітків. У ариваємі: чотири твори, що а чотирьох різних напрямках задіяний досі незаретерій анітаті і залажчелі на всій долі європейської літератури.

